

SPORT

Rok III

Kraków, dnia 17 listopada 1947

Nr. 82 (195)

Pravidlowe rozwiązanie konkursu P. K. Ol.

„ZGADNIJ, KTO WYGRA?”

0. Slavia—CDKA *)
 1. Wisła—AKS 3:0
 X Widzew—Legia 2:2
 1. Ruch—Lechia 4:1
 X Naprzód—Walcownia 0:0
 2. Koszarawa—Pogoń 1:2
 X BETS—Milicyjni 1:1
 1. PTC—Lechia 3:1
 1. Zjednoczone—ZZK 2:1
 X Marymont—Zryw 1:1
 1. Pogoń—SKS 10:2.

*) Mecz Slavia—CDKA został odwołany na skutek kontuzji piłkarzy radzieckich, doznanych w meczu z Bratislavą.

*

Odpowiedź na pierwsze pytanie konkursu: Czechosłowacja—Polska (boks) zapadnie dopiero we wtorek.

„Maruderzy“ wygrywają z leaderami

NOWE SENSACJE W LIDZE CZESKIEJ

Praga (tel. wł.) 9-ta runda mistrzostw ligi czeskiej przyniosła znów wielkie sensacje. I tak: Sparta przegrała 1:5 (0:3) z Viktorią (Pilzno), Bohemians uległ 1:2 (1:0) Trnawie, a Zilina zremisowała z Jednotą 2:2.

Bratislava wyciągając Cechię Karlin 3:1 objęła prowadzenie w tabeli, gdzie Slavia po zwycięstwie 2:1 nad Slezką Ostrawą — zajmuje pozycję wiceleadera mając gorszy od Bratislavy stosunek bramek przy równej ilości punktów (po 12-cie).

Również w 16-tym meczu niepokonany

London (obst. wł.) Porażka Arsenalu, poniesiona w Paryżu — nie załamała lidera ligi angielskiej, który następną rundę (16) przeszedł nadal bez porażki. Tym razem Arsenal miał za przeciwnika Blackburn Rovers, niedawnego zwycięzcę nad Charltonem. — Wynik meczu Arsenal—Blackburn był znów „angielski” 1:0.

Z pozostałych wyników tej rundy na wyszczególnienie zasługują:

porażka wiceleadera tabeli, Preston N. E. w spotkaniu z Huddersfield 0:1, wysokie klasyki: Evertonu (0:5) w meczu z Middlesbrough, Charltonu (0:4) z Manchester City oraz zeszłorocznego mistrza Liverpoolu, który przegrał 1:5.

Kielas zwycięzcą biegu „Robotnika“

Warszawa (tel. wł.) Na zakończenie sezonu lekkoatletycznego odbył się w niedzielę w Warszawie bieg uliczny, zorganizowany przez redakcję „Robotnika”. Trasa biegu, prowadząca ulicami śródmieścia, wynosiła 4.200 m.

Ze względu na niesprzyjającą pogodę (padał deszcz), zgłoszonych 275 zawodników, na starcie stanęło 161, co niemniej świadczy o wielkim zainteresowaniu imprezą. — Wśród uczestników znajdowali się czołowi długodystansowcy Polski: Kielas (Zryw, Gdańsk), Boniecki (Zryw, Gdańsk) i Dzwonkowski (Zryw, Włocławek). Ci 3-ej wymienieni zajęli pierwsze miejsca, uzyskując czasy: Kielas 12,35,02, 2) Boniecki 12,45,08, 3) Dzwonkowski — 12,50.

Krakowianie zrównali szanse

Wisła-AKS 3:0 (0:0)

Do Wisły „uśmiechnęło się” słońce w chwili, gdy jej jedynastka wbiegała w ślad za drużyną AKS-u na boisko — los zaś uśmiechnął się w ostatnich minutach meczu dając Krakowianom 3 bramki a z nimi i realne szanse do zdobycia najbardziej zaszczytnego tytułu mistrza piłkarskiego Polski. W chwili obecnej zrównała się ona bowiem pod względem zdobytych punktów z Wartą i — gdyby nawet poznańscy wygrał w następną niedzielę w Chorzowie to dla Wisły istnieje jeszcze możliwość zrewanżowania się Warcie za porażkę na własnym terenie i pokonanie Warty w Poznaniu. Tylko... że Wisła musi grać tam dużo lepiej niż w zawodach dzisiejszych. Musi przede wszystkim zdobyć się na tę bojowość, jaką zaimponowała tydzień temu w Chorzowie, a której zaledwie ślady były dzisiaj widoczne. Musi przy tym od pierwszych minut traktować „bardziej serio” spotkanie, tak właśnie jak to uczyniła przed tygodniem, a nie... czekać na „uśmiech losu”, który jest zmienny jak... kobieta. Przez 70 przeszło minut gry psuli zawodnicy drużyny krakowskiej nerwy swym zwolennikom, nie potrafiwszy ani razu zmusić do kapitulacji rezerwowego bramkarza zespołu chorzowskiego, występującego ponadto bez Barańskiego, Pylla, Kar-

mańskiego i Cholewy. Dopiero, ostatek kwadrans przyniósł rozstrzygnięcie. Padły wówczas 3 bramki, a dwie z nich były dziełem „formacji defenzywnych”. Wszystko cośmy później napisali o grze napadu glinie w cieniu tego kapitalnego maświeltka. I trzeba z góry powiedzieć, iż mimo osłabienia ofensywy Wisły przez nieobecność Fianka i Filka i właśnie tyne formacje rozstrzygnęły o wyniku, przetrzymując w pierwszej połowie napór grającego z wiatrem AKS-u i wyłaniając z pośród siebie pod koniec meczu skutecznych strzelców. W tych formacjach defenzywnych drużyny krakowskiej wyróżnił się przede wszystkim LEGUTKO. Przyzywczajeni byliśmy dotychczas wyróżniać w Wiśle Gracza i nie nalej jak przed tygodniem jego stawialiśmy na pierwszym miejscu, pisząc jednak, że nie wiele ustępował mu środkowy pomocnik. Tym razem środkowy pomocnik znacznie przewyższył reprezentanta Polski, który po 30 minutach gry wyglądał na „wypompuwanego”, i takkolwiek waleń przychylił się do zwycięstwa swej drużyny przez zdobycie pierwszej bramki to jednak był ledwie cieniem „własnego ja” z przed tygodnia. Legutko natomiast grał znakomicie. Był do słownie wszędzie, walczył jak lew i z każdego pojedynku wychodził zwycięsko, mimo że miał przeciw sobie przeciwników tej klasy co Spodzieja czy Piątek. Środkowy pomocnik Wisły by „ostatnią instancją” na przedpolu własnej bramki, w której stał na straży NIEZAWODNY JUROWICZ. Był on właściwie raz jeden tylko w „opalach” lecz fenomenalna obrona siłach Spodzieji, w chwili gdy cofając się do bramki, z której był zmuszony wybiec chcąc naprawić błąd Rupy, po którym Piątek strzelił w słupek wzbudziła zachwyty wielotysięcznej widowni i wystarczyła jako świadectwo do najlepszej noty. A trzeba tu podkreślić, że działo się to w 24 minucie pierwszej połowy, kiedy grający z wiatrem AKS mógł łatwo — jeśliby udało się mu zdobyć prowadzenie — jeszcze bardziej skutecznie opierać się atakom czerwonych. Ta fenomenalna obrona bramki były nie-

jako zwrotnym punktem meczu, dzięki któremu bilans strat drużyny krakowskiej nie został obciążony. Świadomość wielkiej formy Jurowicza działała dobrze — może nawet — za dobrze na „poczucie” obrońców, którzy niepotrzebnie wdawali się w pojedynki z napastnikami AKS-u w pobliżu własnej bramki, lub też wysuwali się za daleko do przodu zostawiając na straży jedynie Jurowicza i Legutkę. Usprawiedliwieniem tak dla Rupy jak i dla Wapiennika, którym w meczu tym powierzono rolę obrońcy jest „nieznajomość fachu” no i... fakt że ostatecznie wszyscy skończyli się dobrze (nerwy kibiców po meczu już się nie liczą).

Nerwów zresztą najwięcej napsuli kibicom... napastnicy Wisły. Pierwszy „lepszy” strzał na bramkę przeciwnika padł dopiero po... 35 minutach gry ale i ten poszedł conajmniej o metr za wysoko. Do tego czasu zaś widzieliśmy jakiegoś „walczyka”, „kadryle”, „przysiady” itp., przerywane od czasu do czasu „wypadem” Cisowskiego dla którego boisko jest o 10 metrów albo za krótkie albo za długie. Kilka klasycznych przejść Artura czy do brzech wystawień Gracza kończyło się z reguły utratą piłki przez partnerów, z których Kohut zatracił zupełnie poczucie dystansu, gubiąc przy tym wyczucie kiedy strzelać należy. Zarówno on jak i jego najbliższe otoczenie o wiele więcej nerwowo poczynalo sobie aniżeli przed tygodniem kiedy grano na obcym terenie wśród obcej widowni i zadużo większą „odpowiedzialnością” za wynik spotkania. Dla tego trzeba jeszcze podnieść dobrą dyspozycję psychiczną „debiutanta Snopkowskiego”, nie unikającego twardej walki w przeciwieństwie np. do Giergiela.

Jeśli idzie o zespół pokonanych — to również w jego szeregach najlepszy zawodnik grał w pomocy. Był nim nasz internacjonal, Gajdzik, którego doskonała forma nie była bez wpływu na grę Gracza i który zupełnie „postawił w cieniu” prawoskrzydłowego Wisły. Gajdzik zażegnał wiele razy w porę niebezpieczeństwo pod własną bramką, a raz jeden był nawet piłką z samej linii bramkowej,

gdy bramkarz AKS-u dał się ubiec Cisowskiemu i pozostawił pustą „świątynię” (37 minuta gry). Mimo tremy debiutanckiej ten rezerwowy bramkarz Chorzowian, Kasprzak, spisywał się wcale nieźle i żadna z 3 puszczonej bramek nie obciąża zbyt jego sumienia.

Z obrońców lepszym był Janduda, grający ostro (czasem nawet zbyt ostro), dysponujący dość długim wykopem i umiejący „blokować” przeciwnika.

Środkowy pomocnik AKS-u, Plec, znacznie szybciej „wyczerpał” się niżby to można oczekiwać po kandydacie na reprezentanta. Dopóki starczyło mu sił był w pełni pożyteczny zarówno w pracy destrukcyjnej jak i we wspomaganie własnego napadu. Strzelec honorowej bramki w poprzednim meczu AKS—Wisła, Wieczorek nie mógł sobie dać rady ze świetną techniką Artura.

W napadzie chorzowskim pierwsze skrzydło grali: Spodzieja i Piątek. Franiel, grający tym razem na lewym skrzydle był na tej pozycji bardziej widoczny i miał szereg zagrań, świadczących, że istotnie jego możliwości są duże. Debiutant Janecki nawoływany był przez swych starszych kolegów do „pomagania tyłom” nie zawsze mógł zdążyć na czas na pole brankowe przeciwnika.

SKŁADY DRUŻYN: WISŁA: Jurowicz — Wapiennik II, Rupa — Wapiennik I, Legutko, Snopkowski — Giergiel, Gracz, Kohut, Artur, Cisowski.

AKS: Kasprzak — Durniok, Janduda — Wieczorek, Plec, Gajdzik — Kulik, Piątek, Spodzieja, Janecki, Franiel.

PRZEBIEG GRY: Pierwsze kopnięcie należy do Wisły, która zmuszona jest grać przeciw słońcu i wiatrowi. Już w pierwszej minucie zjawiają się czerwoni pod bramką AKS-u gdy wystawiony przez Gracza Giergiel „obgrywa” Durnioka i centruje do środka gdzie jednak nie ma partnerów. Chorzowianie rewanżują się szybkim atakiem, zdobywając rzut rożny, po którym Snopkowski, wybija piłkę głową w pole. Za chwilę znów Jurowicz jest w akcji wybijając głowę Wapiennika, który naciskany przez Spodzieję nie widzi innego sposobu jak podanie własnemu bramkarzowi. Legutko wstrzymawszy w plekym stylu przebieg Piątka podaje szybko w przód, piłkę przejmuje Artur, przetrzuca na Gracza, ten do Giergiela, centra skrzydłowego i... Kohut bierze piłkę na pierś lecz obrońca nie daje mu jej splasować do strzału. Dwa rzuty wolne po obu stronach: pierwszy bity przez Gajdzika do bramki Wisły kończy się obroną przez Jurowicza — drugi — po przeciwnej stronie, który „egzekwuje” Cisowski grzeźnie też w rękach Kasprzaka. „Serię” strzałów, które przechodzą ponad bramką Wisły oddają Spodzieja, Piątek i Janecki w okresie od 9—12 minuty. W tym czasie Wisła raz jeden tylko znajduje się pod bramką przeciwnika; akcja napadu „kończy” Cisowski, 13 minuta jest pechowa dla Spodzieji. W zderzeniu z Wapiennikiem musi on na 5 minut opuścić boisko, gdzie w tym czasie Jurowicz i Snopkowski wyjaśniają 2 groźniejsze sytuacje pod bramką Wisły. Płyną minuty meczu a widownia na próżno czeka na „rozgrzewkę” jaką niechybnie byłaby dla niej zdobyta bramka. Zanosi się na to, że przeciwieństwo przerwana nuda bezbramkowych zawodów, gdy Gracz decyduje się na przebieg i zbliża się z piłką do przedpolu karnego wroga. Tu jednak Janduda z pomocą grząskiego terenu likwidują przebieg łącznika Wisły. W 2 minuty później po centra Giergiela Cisowski wpada na bramkarza AKS-u za co „zarabia” rzut wolny. Jeszcze jeden atak Wisły zakończony niemrawym strzałem Kohuta i... następuje wspaniała interwencja Jurowicza, a po niej pierwsza reakcja widowni. Rzęście oklaski nagradzają piękną paradę bramkarza Wisły. Gdy-

30 listopada:

Plenarne posiedzenie Woj. Rady WF i PW

1. Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW w Krakowie zawiadamia, że dnia 30 listopada br. w lokalu Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej Kraków — ul. Basztowa 6 odbędzie się odroczone z dnia 19 ub. mies. PLENARNE POSIEDZENIE WOJEWÓDZKIEJ RADY WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO W KRAKOWIE przy współudziale wszystkich delegatów do Woj. Rady WF i PW oraz przewodniczących Powiatowych Rad WF i PW.

Początek zebrania o godz. 8.30 przed południem. Porządek obrad obejmować będzie:

- Zagajenie
- Sprawozdanie Przewodniczącego Woj. Rady WF i PW z dotychczasowej działalności Prezydium Woj. Rady WF i PW
- Sprawozdanie dyr. Woj. Urzędu WF i PW z działalności i osiągnięć Woj. Urzędu WF i PW
- Sprawozdania Przewodniczących Pow. Rad WF i PW
- Dyskusja i wnioski.

Z uwagi na ważność zagadnień, udział Przewodniczących Pow. Rad WF i PW względnie upoważnionego członka Prezydium oraz wszystkich delegatów do Woj. Rady WF i PW jest obowiązkowy.

Zaznaczamy, że w razie absencji na powyższym zebraniu zostaną w stosunku do nieobecnych wyciągnięte jak najdalejse konsekwencje natury organizacyjnej przy czym zwrócimy się o pomoc do Państwowego Urzędu WF i PW oraz do Państwowej Rady WF i PW w Warszawie.

W celu zapoznania się z dotychczasowymi pracami Prezydium Pow. Rad WF i PW poleca się opracować materiał z całokształtu prac i ewent. gospodarki finansami. Nadmieniamy przy tym że w sprawozdaniu tym winna być ujęta tylko działalność Prezydium Rad a nie praca Urzędów WF i PW.

Podkreślamy, że Pow. Rady WF i PW winny być reprezentowane przez jedną osobę z Prezydium na koszt Pow. Rady WF i PW.

K S Cracovia

Stadion własny

W niedzielę 23 listopada
ZAWODY PIŁKARSKIE

Garbarnia — Cracovia

Początek o godz. 11³⁰

Cracovia-Warta 3:5 (0:2)

Poznań (tel. wł.) W „przerwie” zawodów o mistrzostwo Polski, rozegrała Warta towarzyski mecz przeciw Cracovii, który mimo zimna zgromadził na boisku Warty około 8 tysięcy widzów.

Mecz stał na dobrym poziomie technicznym i zakończył się zasłużonym zwycięstwem drużyny poznańskiej w stosunku 5:3 (2:0).

Początek meczu zapowiadał równorzędną grę i wyrównane siły. — Cracovia objęła inicjatywę i jej lewa strona napadu: Różankowski-Bobula przeprowadziła kilka groźnych ataków, z których każdy mógł przynieść bramkę. Po kwadransie gry doszła do głosu Warta, lecz ataki jej natrafiały na skuteczny opór defenzywy krakowskiej. Pierwsza bramka padła dopiero po upływie pół godziny. W 33-ciej minucie Czapozyk przejął podanie Gendery, minął Glimasa i strzałem nie do obrony zdobył prowadzenie dla War-

ty. W 44-tej minucie Smólski podwyższył wynik na 2:0 (nie bez winy Gedlka).

Pierwsze minuty po przerwie należały znów do Cracovii. Przeszła ona do kontrofensywy w rezultacie czego zdobyła 2 bramki przez Różankowskiego i Szewczyka. Losy spotkania ważyły się do 17-tej minuty, kiedy to Czapozyk uzyskał ponownie prowadzenie. W 20-tej minucie Skrzypniak podwyższył na 4:2, a w 6 minut później wynik brzmiał 5:2. Pod koniec meczu udało się gościom przez Gedlka (karny) zmniejszyć porażkę na 5:3.

Z Cracovii najlepiej wypadła w meczu tym pomoc z Jabłońskim i na czele. W ataku zaś zadowolili jedynie Szewczyk i Bobula. U gospodarzy dobrze grał Krystkowiak w bramce, Groński i Danielak w pomocy oraz Gendera w ataku.

Zawody prowadził sędzia Draber z Poznania.

by w kilka sekund później udało się Giergielowi dojść do dobrego wystawienia Gracza i zdobyć bramkę dla własnych barw oklaski te byłyby równie huczne; niestety — skrzydłowy Wisły przegrywa będąc sam na sam z bramkarzem. Znowu akcja napadu AKS-u; Legutko zawinął „rękę” — i znowu za to przewinięcie, bity przez Jandudę przechodzi ponad poprzeczką. Skolej rzut wolny do bramki AKS-u. Biłje Gracz podając do Giergiela, na którego „nacięra” Durulok zwinął przytym rękę. Ucho dzi ona uwadze sędziego — a przecież mogła stanąć o rzucie karnym nawet gdyż miejsce czynu znajdowało się tuż obok słupka bramkowego. Kiluminutowy napór Wisły, w czasie którego Kohut, Artur i Gracz strzelają niecelnie mija i AKS znowu gości pod bramką miejscowych. Wtedy to właśnie po szybkim przerzuceniu piłki na pole wroga Gajdzik „wyręca” Kaspzyka już na linii bramkowej — Jurowicza natomiast nie miałby kto wystrzelić, gdyby Spodzieła w natychmiastowym kontrataku — ustawianej pozycji niemal nie strzela o kilka centymetrów w bok.

Strzał przeszedł o kilkanaście centymetrów obok słupka, a był dostatecznie silny. Tuż przed przerwą po rzucie wolnym bitym przez Giergiela na faul na Kohut e — Gracz główkuje do bramki AKS-u, trafiając w poprzeczkę. Jeszcze Gajdzik wygrawysy pojedynek z trzema Wisłakami (Gracz Giergiel, Wapiennik) wypuszcza Franęla, którego centry nie umie wyzskać środkowa trójka i przerwa, 0:0.

Po zmianie stron wiatr jest sprzymierzeńcem Wisły. Już w pierwszym ataku zdobywa ona rzut rożny; Giergiel strzela celnie, ale słabo i Kaspzyk broni. W kilka sekund później dobrą pozycję marnuje Kohut — po przeciwniej stronie zaś sędzia „puszcza” spalony Spodzielel. AKS broni się skutecznie przez 15 minut, lecz wydaje się, że będzie musiał skapitulować w chwili, gdy Wisła zarabia 5 kornarów pod rząd. Widownia się ożywia. Precyzyjnie bite rogi przez Giergiela i Cisowskiego stwarzają gorące sytuacje pod bramką AKS-u; wydaje się, że już wpaśnie piłka do siatki, a tu... nowy kornar tylko. Miejscowi są znowu w natarciu. Łącznicę AKS-u muszą się cofać pod swą bramkę — w napadzie pozostaje tylko Spodzielel i skrzydłowi. Środkowy drużyny chorzowski próbuje minąć Legutkę lecz natrafia na godnego partnera i z przerażeniem musi stwierdzić, jak piłka jest błyskawicznie u nóg Kohuta, który strzela z daleka ponad poprzeczkę. Jeden z ataków AKS-u kończy się „wolnym” tuż zwą linią pola karnego. Wolny trafia w „mur” Wisłaków, a kontratak czerwonych przynosi dalszy rzut rożny. Widownia zaczyna się niecierpliwić. Dochodził przecieł 28 minuta drugiej połowy. Wtedy Artur po kombinacji z Cisowskim strzela z flanki na bramkę przeciwnika; strzał idzie z wiatrem i jest tak silny, że bramkarz nie może utrzymać piłki, która dostaje się do Gracza, a ten z bliska strzela do siatki 1:0.

Bramka ta dodaje anizmusz Wisłom. Mimo, że AKS „ściąga posilki” do defensywy, czuje się, że nie będzie ona ostatnią. Jakoż w 12 minut później, po x kornarze bitym przez Cisowskiego — Snopkowski widząc niezaradność swoich napastników strzela z daleka ostro, a piłka — mimo interwencji Kaspzyka — po raz drugi wpada do siatki. W 3 minuty później po dalszym kornarze wyręca napastników Legutko i ustala wynik 3:0. Ten widownia uważa już za możliwy i opuszcza stadion z frapującym:

JAK TO BĘDZIE W POZNANIU?
Sędzia Strzelecki (Rzeszów) poza jednym błędem (spalony Spodzielel) bez zarzutu.
(hs)

TABELA PULI FINAŁOWEJ

	Il. gier	Pkt	St. br.
1. Warta	2	4	6:1
2. Wisła	3	4	7:3
3. AKS	3	0	2:11

Tarnovia—Garbarnia 3:2 (1:0)

Tarnów (tel. wł.) Wyzyskując wolny od rozgrywek mistrzowskich termin rozegrała Tarnovia towarzyskie spotkanie z krakowską Garbarnią wygrywając 3:2. Gospodarze wystąpili w swym najsilniejszym składzie — jedynie miejsce chorego Binka na lewym skrzydle zajął junior Braty, który przyczynił się do zwycięstwa swoich barw zdobywając jedną z 3 bramek. Pozostałe zdobyli: Rolk II i Kozioł. Garbarnia wystąpiła do tych zawodów bez Rakoczego i Ziemby z nowopozyskanym Fablańskich na łączniku. Był on także strzelcem bramki dla drużyny krakowskiej. Drugą zdobył Nowak.

**Na drugim froncie
Legia (W-wa)—Widzew 2:2(1:2)**

**Legia (Warszawa)—
„Widzew” 2:2 (1:2)**

Łódź (tel. wł.) W meczu eliminacyjnym o wejście do klasy państwowej warszawska Legia zremisowała z Widzewem, 2:2 (1:2). Duża stawka zawodów, szczególnie dla gospodarzy, spowodowała, że gra była chwilami bardzo ostro i brutalna. Legia była drużyną lepszą technicznie, szybszą i lepiej krytą przez przeciwników. Przez pierwszy kwadrans wojskowi grali koncertowo. Najlepszym ich graczem był Szcurek na środku pomocy oraz napastnik Oprych. Widzew grał chaotycznie, w akcjach jego nie można było dopatrzeć się myśli. Najlepszym zawodnikiem gospodarzy był bramkarz Hollsz.

Początkowa przewaga gości uwięzieną została w 11 minucie sukcesem: Oprych plasowanym strzałem w róg uzyskał prowadzenie dla swoich barw. Widzew zwołna otrząsnął się z przewagi a dwa sporadyczne wypadki minucie Gbył głową z bliskiej odległości zmusił Skromnego do kapitulacji. W 7 minucie później środkowy napastnik Widzewa, Cichocki ostrym strzałem w róg zdobył drugą bramkę.

Po przerwie Legia przejęła inicjatywę i zepchnęła Widzew do defensywy. W 21 minucie Oprych nie wykozystał rzutu karnego, podyktowanego za rękę obrońcy Widzewa, strzelając zbyt ostro w ręce bramkarza. W minutę później Oprych zdobył wyrównanie, strzelając z bliskiej odległości. Od tej pory gra przybrała na ostrości, a obie drużyny zaczęły grać na czas i utrzymanie wyniku. Nie uległ on też zmianie do końca zawodów.

Sędziował Dabert z Poznania.

Ruch — Lechia 4:1 (4:0)

Leader tabeli o wejście do klasy państwowej tzw. „drugiego frontu” Ruch, — zwyciężył w własnym terenie zespół Gdańszczan, strzelając bramki przez Cieślaka (3) i Alszerę. Strzelcem honorowego punktu dla Lechii był Kokot II.

TABELA DRUGIEGO „FRONTU”

	Il. gier	Pkt	St. br.
Ruch	7	12	31:8
Legia	6	7	22:14
Tarnovia	6	6	16:17
Widzew	7	6	12:29
Lechia	6	0	4:17

ŁKS—Polonia 5:3 (2:1)

Warszawa (tel. wł.) Na stadionie W. P. w Warszawie rozegrany został w niedziele towarzyski mecz piłki nożnej między stoleczną „Polonią” i ŁKS-em z Łodzi. Spotkanie zakończyło się w pełni zasłużonym zwycięstwem gości w stosunku 5:3 (2:1). Gra była prowadzona w trudnych warunkach, gdyż boisko było rozmokłe po deszczu, a pod bramkami stały kałuże wody.

Polonia wystąpiła do tego spotkania w odmłodzonym składzie bez zawieszonoego Szczeplaniaka, oraz Swiczarza i Fronczaka, których zastąpili Siemiątkowski i Przygoda, przy czym pierwszy z nich był najsłabszym zawodnikiem na boisku. Polonia zagrała to spotkanie bardzo słabo. Najlepiej z drużyny miejscowej wypadł środkowy pomocnik Wiśniewski, który pełnił funkcje trzeciego obrońcy. Dzięki swej ofiarnej grze wyjaśnił on szereg niebezpiecznych sytuacji pod własną bramką. Po przerwie gospodarze poczynili pewne zmiany w składzie. Lecz nie poprawilo to sytuacji.

ŁKS jako całość był o wiele lepszy

od „Polonii”, to też zwycięstwo słusznie mu się należało. Najlepiej spisyswał się atak, w którym wyróżnił się przede wszystkim prawoskrzydłowy Hegendorf, mając w Łączu, Janeczku i Baranie godnych partnerów.

Słabsze były natomiast formacje defensywne. Z pomocników najlepszym był Czyżewski, w obronie Włodarczyk często interweniował skutecznie, tworząc dobrą parę z Luciem. Bramkarz Szczurzyński, choć zwinął jedną bramkę, był na ogół dobry.

W sumie zespół Łódzki przewyższał przeciwnika zarówno szybkością jak i dokładnością podań oraz dyspozycją strzałową. Mecz upływał przy przewadze łodziak i za wyjątkiem pierwszych 15 minut po przerwie, kiedy Polonię udało się kilka akcji, był mało ciekawy.

Zwycięzcy zdobyli bramki przez Siodora i Janeczka — po 2, oraz przez Łączę — 1. Strzelcami dla Polonii byli: Siemiątkowski (z rzutu karnego), Erzowski i Wołesz.

**Wisła mistrzem bokserskim
Krakowa**

Wisła — Groble 13:3

Drużynowym mistrzem Krakowa została definitywnie Wisła, reprezentująca najbardziej wyrównany poziom, oraz posiadająca najbardziej wyrównanych pięściarzy.

Spotkanie Wisły z Groblami nie stało na spodziewanym poziomie. Zawodnicy walczyli wybitnie szablonowo nie wykazując odpowiedniego przygotowania technicznego. Na czoł z nich wysunął się znany przedwojenny bokser Krakowa Chrostek, który jednak nie dysponuje jeszcze odpowiednią kondycją. Prócz niego na wyróżnienie zasłużyli: Gromala, Pieniążek oraz Piszczek i Dudzik. Obaj ci zawodnicy stoczyli jedną z najładniejszych walk dnia, pokazując licznie i w danej publiczności boks na nieznajomym poziomie.

Przebieg poszczególnych walk przedstawiał się następująco:

Waga musza: Juszczyk (Wisła) — Janicki (Groble).
Już w pierwszym starciu obaj zawodnicy idą na wymianę ciosów, przy czym jeden z ciosów Juszczyka trafia Janickiego w żołądek i zmusza do wyliczenia.
2:0 prowadzi Wisła.
Waga kogucia: Giergiel (W) — Matwiejewski (G).

Pawie przez wszystkie 3 rundy przewaga boksera Wisły, który lokuje precyzyjne haki i jest w ciągłym natarciu. Matwiejewski, słabszy fizycznie czasami źle kontruje. Obaj zawodnicy wykazują słabe przygotowanie techniczne. Zwycięza na punkty Giergiel. 4:0 dla Wisły.
Waga piórkowa: Gromala (W) — Kotlarz (G).

Pierwsza runda przynosi przewagę Gromali, który zyskuje ją dzięki unikom i czystym ciosom. W drugim starciu walczą zawodnicy chaotycznie a Gromala ciosy swe sygnalizuje i w daje się niepotrzebnie w bijatykę. W ostatniej rundzie zawodnik Wisły przechodzi do natarcia, ale nie potrafi wyprowadzić lewego prostego, je-

dnak zwycięża zasłużenie na punkty. 6:0 prowadzi Wisła.

Waga lekka: Dudzik (W) — Piszczek (G).

Zawodnicy ci stoczyli najładniejszą walkę dnia, stojąca na niezłym poziomie technicznym. W pierwszym starciu Piszczek posłał swego przeciwnika na deskę do 6-ciu, ale w następnych dwu rundach Dudzik potrafił nadrobić utracone punkty, dzięki doskonałemu kontrom i uzyskuje remis. — 7:1 dla Wisły.

Waga półśrednia: Chrostek (W) — Hałuch (G).

Przez pierwsze dwie rundy Chrostek ma wybitną przewagę i demonstruje szereg ładnych akcji. Dopiero w ostatnim starciu Hałuch spowodował opadnięcia na siłach Chrostka, rewanżuje się kontem. Zwycięza na punkty Chrostek. 9:1 dla Wisły.

Waga średnia: Matuła (W) — Jabłoński (G).

Po ostrej wymianie ciosów w pierwszym starciu Jabłoński uległ kontuzji ręką i poddał się. 11:1 dla Wisły.

Waga półciężka: Kolut (W) — Pieniążek (G).

Zwycięza lepszy technicznie Pieniążek, który bardzo mądrze rozwiązał tę walkę. 11:3 dla Wisły.

Waga ciężka: Żbik (W) — Odzieniec (G).

W drugim starciu Żbik precyzyjnymi ciosami osłabił przeciwnika, a jeden z jego lewych prostych powalił Odzienca na deskę, który pozwolił się wyliczyć.

Sędziował w ringu p. Joachimowski (Śląsk) na punkty: Fedorowicz, Cwiakliński (Śląsk) oraz Winiarski (Kraków). (sm)

**Jesienna runda
zakończona**

Groble—Dąbski 2:1 (0:1)

Rozmokłe boisko Garbarni przyczyniło się do dużej mierze do niskiego poziomu gry. Ten niski poziom był jednak jeszcze wysoki w stosunku do zachowania się części widowni, wśród niej i członków zarządu K. S. Dąbskiego prowokujących awantury i biorących w nich udział.

Nie bez winy na tą ogólną atmosferę było też sędziowanie „przygodnego” arbitra Kubicza, który m. in. podyktował bezpodstawnie rzut karny przeciw Groblom, którym Dąbski zdobył prowadzenie.
W drugiej połowie zawodów Groble otrząsnęły się z przewagi przeciwnika a zdompingowane wyrównawczą bramką, zdobytą przez Lichonia rozstrzygnęły o zwycięstwie bramka Cygana.
(J. L.)

**Prokocim — Wieczysta
2:1 (1:1)**

Drugą kolejną sukces odniósł Prokocim, zwyciężając na swoim boisku zeszłorocznego finalistę mistrzostw

piłkarskich KOZPN-u, Wieczysta. Gra była niecekawa i na niskim poziomie. Strzelcem bramek dla zwycięskiej drużyny był Ryś — dla pokonanych Walicki. Wymienieni zawodnicy byli zarazem najlepszymi na boisku. Sędzia Kolber orzeczeniami swymi skrzywdził wybitnie Wieczystą.
(KF)

**TABELA KRAKOWSKIEJ „A” KLASY
RUNDY JESIENNEJ W R. 1947/48**

	Il. gier	Pkt	St. br.
1. Chełmek	11	18	22:6
2. Zwierzyniecki	11	18	24:10
3. Fablok	11	16	24:12
4. Szczakowianka	11	12	28:24
5. Groble	11	12	15:15
6. Mościce	11	11	24:19
7. Dąbski	11	10	21:23
8. Korona	11	10	15:20
9. Wieczysta	11	7	19:21
10. Łagiewianka	11	7	17:30
11. Podgórze	11	6	12:21
12. Prokocim	11	5	16:36

**KKS (Poznań) wejdzie
do Klasy Państwowej
zamiast Polonii (Bytom)**

Protest KKS-u (Poznań) odnośnie meczu KKS — Polonia (Świdnica) przegranego przez poznańców, został przez W. G. i D. PZPN załatwiony pozytywnie, gdyż stwierdzono — na podstawie meldunków w hotelu — że w drużynie Świdnickiej grał nieuprawniony zawodnik pod fałszywym nazwiskiem.

W ten sposób KKS zyskując 2 punkty mistrzowskie, zdystansował Polonię (Bytom) i jako 3-ci klub z grupy Iszej obok Wisły i Polonii (Warszawa) wchodzi do klasy Państwowej.

**Przed meczem:
Kraków — Gdańsk**

Kapitan Krakowskiego Okręgowego Związku Bokserskiego, Mikołajczyk ustalił skład reprezentacji Krakowa na zawody z Gdańskiem, które odbędą się w sobotę 22 listopada w Krakowie.

- Waga musza: Przybyłowicz (Cracovia). Rezerwa: Łętocha.
- W. kogucia: Przybylski (Cracovia), rez. Giergiel (Wisła).
- W. piórkowa: Piszczek (Groble), rez. Gromala (Wisła).
- W. lekka: Szczerbowski (Cracovia), rez. Dudzik (Wisła).
- W. półśrednia: Chrostek (Wisła), rez. Stysiał (Cracovia).
- W. średnia: Matuła (Wisła), rez. Bała.
- W. półciężka: Pieniążek (Groble), rez. Kolut (Wisła).
- W. ciężka: Żbik (Wisła).

**AZS — Cracovia 28:25
(10:15)**

W eliminacyjnych rozgrywkach Cracovia po raz drugi skapitulowała przed zespołem akademików.

Zawody stały na niskim poziomie a gracze obydwu drużyn zagraли poniżej swych możliwości.

Zarówno atak AZS-u jak i Cracovii cierpi na wyraźną indolencję strzałową.

Z AZS-u zadowolili Kozdrój i Nagórski.
U zwycięzcy najlepszym był doskonale ustawiający się Łudzik, wykazujący szybkość i orientację. Włócek zagrał słabo.

Gra nerwowa, zacięta, przy czym w pierwszej części spotkania bieloczerwonii mają przewagę, co uwidacznia się ilością zdobytych punktów. W drugiej połowie AZS spycha Cracovię do defensywy i mimo zaciętych jej kontrataków, zdobywa zwycięstwo.

Dla zwycięzców punkty zdobyli: Kozdrój 12, Nagórski 5, Gałcki 4, Lłpiński 3, Paszkowski 2, Obuchowicz 1.
Dla Cracovii: Resich 6, Izdebski 5, Żudzik 4, Ciesielski R. 4, Włócek 2, Kopowski 2, Ciesielski J. 2.

Sędziowali b. dobrze Wójcik (z Częstochowy) i Leszek. (J. L.)

**30 państw na mistrzostwach
świata w tenisie stołowym**

LONDYN. W zawodach o mistrzostwo świata w tenisie stołowym, które rozegrane zostaną w Wembley (k. Londynu) w czasie od 4—11 lutego przyszłego roku, spodziewany jest udział reprezentacji 30-tu państw. Poraz pierwszy w turnieju będą startowały drużyny Brazylii, Finlandii, Norwegii i Włoch.

Zainteresowanie, jakim cieszą się zawody tenisa stołowego, pozwala przypuszczać, że finałowe rozgrywki zgromadzą ok. 10.000 widzów.

5 milionów lirów za piłkarza

RZYM. A. C. Roma pozyskał słynnego węgierskiego piłkarza Zsemplera za sumę 5 milionów lirów.

**Nemeth (Węgry)
57,60 m w rzucie młotem**

BUDAPESZT. 35-letni mistrz Węgier w rzucie młotem Imre Nemeth, poprawił ostatnio poraż 8-my rekord Węgier w tej konkurencji, uzyskując w rzucie młotem odległość 57.60 m. Wynik Nemetha jest zarazem najlepszym, jaki uzyskano na świecie w tym roku.

**Porażka koszykarzy
Wisły**

Koszykarze krakowskiej Wisły bawili ostatnio w Łodzi, gdzie rozegrali spotkanie z tamtejszą YMCA. Mecz zakończył się nieznacznym zwycięstwem gospodarzy w stosunku 42:37.

W zespole YMCA wystąpili dawni gracze warszawskiego AZS-u — Maleszewski i Ulatowski.

Polski Komitet Olimpijski, który pracuje bez specjalnego rozgłosu, może się już poszczycić pięknymi osiągnięciami, jeśli chodzi o przygotowania przedolimpijskie.

Z posiadanych funduszy wspomaga Polski Komitet Olimpijski pracę poszczególnych związków sportowych zwłaszcza tych, które są słabsze finansowo.
Ostatnio rozdzielił Komitet Olimpijski przeszło 2 mil. zł dla związków: hokejowego, narciarskiego, lekkoatletycznego, piłki ręcznej, żeglarskiego, piwackiego i kolarskiego.

OBOZY I SPRZET

W obecnym okresie PKOL postanowił wspomagać specjalnie cztery związki sportowe, a to: PZN, PZLA, PZHL i PZPR. Prócz dotacji pieniężnych i odpowiednich racji żywnościowych dla zawodników, przebywających na obozach, Komitet wziął na siebie obowiązek zaopatrzenia przyszłych olimpijczyków w odpowiedni sprzęt sportowy i ubiory.

Ogólny budżet udziału Polski w Olimpiadzie wyniesie około 25 mil. zł. PKOL zamierza wysłać na Olimpiadę zawodników takich, których poziom sportowy będzie gwarantował uzyskanie przynajmniej średnich wyników na poziomie światowym. Przed wyjazdem zawodnicy będą musieli wykazać swą sprawność sportową w spotkaniach z renomowanymi przeciwnikami.
Egzamin ten zadecyduje o ich wyjeździe.

**Szwajcaria wygrywa
z Austrią**

ZURYCH. W pierwszym meczu otwierającym międzynarodowy sezon hokeja lodowego w Zurychu Szwajcaria pokonała Austrię 6:2. Obie drużyny składały się z graczy, którzy reprezentować będą oba kraje na olimpiadzie.

No i... udało się

No i... udało się.

Pokonać Austrię dwukrotnego mistrza świata w piłkarstwie, Włochów. Mało pokonać, wprost rozgromić.

Była to w ogóle jedna z najwyższych porażek, jakie ponieśli Włosi w meczach międzynarodowych, a dokładnie taka sama, jaką przed 25 laty ponieśli w spotkaniu z Austrią w Sztokholmie.

Na stadionie w Praterze, blisko 70 tysięcy widzów przeżywało ogromną radość zarówno ze zwycięstwa jak z gry swojej drużyny. Wprawdzie nad stadionem powiewały czarne chorągwie i minuty milczenia uczyli obie drużyny śmierć starosty miejskiego w Wledniu, Spelsera, ale radość była we wszystkich sercach zwolenników piłkarstwa wiedeńskiego i austriackiego.

Ogólnie panowało przekonanie przed meczem, że Austria przegra to spotkanie z różnicą jednej bramki; tymczasem „squadra azzura” zawiodła i do ostatniej minuty meczu była przegrana 0:5.

Austriacy w ostatniej chwili zmieniłi swój skład. — Zamiast Bindera, na środku ataku grał Wagner; największą natomiast rewelacją był skrajny pomocnik Brinek, który waleśnie przyczynił się do zwycięstwa, zdobywając 2 bramki: pierwszą z wolnego z odległości 35 m, drugą i ostatnią dla Austrii, wbijając piłkę głową, po rzucie z rogu, bitym przez Körnera.

Składy drużyn były następujące:
Zeeman (Rapid), Pawuza (Wacker), Happel (Rapid), Brinek (Wacker), Occwirk (Austria), Joksch (Austria), Bichler (Sportklub), Hahnemann (Wacker), Wagner (Wacker), Stojaspal (Austria), Körner II (Rapid).

Sentiment IV (Juventus), Ballarini (Torino), Maroso (Torino), Malinverni (Modena), Parola (Juventus), Campatelli (Torino), Blavati (Bologna), Piola (Novarra), Boniperti (Juventus), Mazola (Torino) Carapellese (Milano).

Benjaminiek nadal na czele

Liga szwajcarska ma od wielu tygodni sensację; jest nią lokata jednego z dwóch benjaminków ligi, — mianowicie: **Chaux de Fonds**, przejmującego obecnie pierwszą pozycję tabeli po wspaniałym zwycięstwie 3:2 nad Cantonałem.

Świetny napastnik Antenen, zwracający na siebie uwagę jako kandydat do narodowej reprezentacji, dwoma wspaniałymi bramkami przyczynił się waleśnie do zwycięstwa swoich barw.

70-te z kolei „derby” lokalne w Zurychu pomiędzy Grasshoppers a Young Fellows, zakończyły się wynikiem nie rozstrzygniętym 2:2.

W ogólnym bilansie przewaga z dotychczasowych spotkań jest po stronie Grasshoppers, który zwyciężył dotąd 40 razy, podczas gdy przeciwnik zaledwie 20-krotnie zdołał zatriumfować. Wynik 2:2 był tym razem zupełnie sprawiedliwy i odpowiada układowi sił.

Grosshoppers wystąpił bez chorego Amaro; wyróżnił się Bickel, strzelec wyrównującej bramki.

Bezbramkowy mecz: Servette — Bellinzona, może dlatego nie przyniósł cyfrowego rezultatu, gdyż najlepszy z dziesięciu napastników, którzy brali udział w tym meczu Tamini, zmuszony był krótko po przerwie opuścić boisko, co bardzo osłabiło siłę bojową jego zespołu.

Spotkanie: Grenchen — Bern, zakończone zwycięstwem pierwszego 2:0, było właściwie pojedynkiem 2-ch trenerów wiedeńskich: Pannaglia (Grenchen) i Pateka (Bern).

W drużynie pokonanych wyróżnił się Rappan (junior), na którym już od dłuższego czasu spoczywa bystre oko kapitana związkowego.

Identyczne porażki 1:3 ponieśli dwa najstarsze zespoły ligi szwajcarskiej: Locarno i Lugano; pierwszy przegrywając z Zurychem, drugi z zeszłorocznym mistrzem F. C. Biel.

Tabela ligi szwajcarskiej po ośmiu rundach ma następujący wygląd:

1) Chaux de Fonds	8	13	21:12
2) Grasshoppers	8	12	32:17
3) Bellinzona	7	11	16:5
4) Servette	8	10	17:12
5) Grenchen	8	10	21:19
6) Biel	7	9	8:6
7) Young Fellows	8	8	15:11
8) Bern	8	8	9:11
9) Locarno	8	7	14:16
10) Lugano	8	7	14:16
11) Zurich	8	6	16:21
12) Bazylea	8	4	6:16
13) Lugano	8	3	5:18
14) Cantonal	8	2	11:25

W czasie gry Campatelli'ego zastąpił Castigliano a Francozi zajął miejsce kontuzjonowanego Sentiment'ego.

Do 23 minuty stan meczu był bezbramkowy, pewna nieznaczna przewaga była nawet po stronie Włochów, którzy nie potrafili jednak przejść pomocy i obrony austriackiej.

W 23 min. po szybkim zagranie dwójki: Stojaspal—Körner, Ballarini dotyka piłkę ręką tuż za linią pola bramkowego. Sędzia Rockota (Czechosłowacja) dyktuje rzut wolny: Körner wali bombą na bramkę Sentiment'ego. 1:0 dla Austrii.

W 7 minut później centra Bichlera pada tuż pod noży Occwirka, który strzela celnie po raz drugi do siatki włoskiej. Za 6 min. później jest 3:0. Brinek egzekwuje rzut wolny z odległości 35 m., zmusza po raz trzeci Sentiment'ego do kapitulacji.

Po zmianie stron, nacierają Włosi. Przez 15 minut gniotą oni bramkę austriacką, gdzie Zeemann spisuje się

doskonale, mając wydatną pomoc w obu obronach. Napór Włochów mija i znowu Austriacy dochodzą do głosu. Stojaspal przebijają się z piłką do połowy boiska i zdobywa w 69 minucie drugą bramkę, a w 9 minut później Brinek ustala wynik na 5:0.

W ostatniej minucie Włosi zdobywają honorowy punkt, gdy po przeboju Mazoli Boniperti strzela z bliska.

Tę ostatnią bramkę puszcza już Francozi, który pod koniec meczu zastąpił kontuzjonowanego Sentiment'ego.

MIGAWKI Z TEGO WIELKIEGO MECZU. Bramkarz drużyny włoskiej, słynny Sentiment, przystojny i elegancki Włoch, bronił przez cały czas... w rękawiczkach.

Kapitan związkowy Pozzo kilkakrotnie zamierzał wtargnąć na boisko, by „pouczyć” sędziego, za każdym razem potrafiono mu to „odradzić”.

C.D.K.A. przegrywa po raz drugi

Bratislava — CDKA 3:2 (1:2).

Mistrz piłkarski Związku Radzieckiego poniósł drugą z rzędu porażkę na terenie Czechosłowacji, przegrywając we wtorek w Bratysławie 2:3.

Mecz był niezwykle ostry, a dowodem tego jak grano ostro był fakt, że w ciągu meczu bralo udział 23 zawodników, czyli że każda ze stron wymieniła po 3 piłkarzy. Już w 10 minucie rozpoczęło się. CDKA musiała wymienić Nikołan'ewa na Dementiewa a zaraz w następnej minucie zmiana nastąpiła w zespole Bratislawa. W miejsce Güntlera, który doznał kontuzji, zajął Kaiml.

CDKA zagrał — zwłaszcza do przerwy jeden z najlepszych meczów w Czechosłowacji.

Po 20 minutach prowadził już 2:0 i gdyby wówczas udało się im strzelić 3 bramkę — do czego miał wiele sposobności, zwłaszcza w chwili gdy 27 minucie po centre Grinina, Bobrow strzelił z najbliższej odległości w poprzek — wówczas Bratislava byłaby zalamana. A tak... czego nie dokonali piłkarze radzieccy, to zrobiła Bratislava. W 31 minucie donosił okrzyk rozległ się nad stadionem, wiał on pierwszą bramkę Bratislavy. Kubala w pełnym biegu minął Gomeze i strzelił ostro, a nadsłuchający Kaiml zdobył pierwszą bramkę dla Bratislavy.

Po przerwie Bratislava wzięła się ostro do rzeczy. Zepchnęła na jakiś czas przeciwnika do defensywy. Ten napór gospodarzy przyniósł im wreszcie wyrównanie, które było dziełem Suberta. Od tej chwili zaczęły się ważyć losy meczu.

Ostra gra spowodowała, że co chwile jakiś piłkarz opuszczał boisko a

na jego miejsce występował zastępca. W drużynie CDKA, która wyszła na boisko w składzie: Nikanorow—Cistochwalow, Gomez—Vadiakin, Kocetkow, Sołowiej—Grinin, Nikołajew, Bobrow, Fedorow, Gogoberidze — wstąpił do gry. Dementjew, Ponomarew i Riazanow. W Bratysławie zaś Kaiml za Güntlera. Pokorniy za Pucana i Malatynsky.

Wreszcie... a była to 64 minuta gry — Kubala znów znalazł się z piłką na przedpolu bramkowym — podał do Kaimla, który z prawego skrzydła przeszedł z piłką na lewą stronę i stąd strzelił ostro tuż koło słupka. Bratislava zdobyła prowadzenie 1 — jak się okazało zwycięstwo!

W ogóle Kaiml przydał się Bratisławie w tym meczu. Młody ten zawodnik z kładzkiego klubu Bustehad miał przejść do Slawii ale w ostatniej chwili zdecydował się na Bratisławę i w pierwszym swoim meczu spisał się znakomicie, zwłaszcza w otoczeniu Kubali i Karela.

Internacjonalista czeski Kubala był ojcem zwycięstwa w meczu przeciw mistrzowi radzieckiemu. Mimo, że nie strzelił żadnej bramki, to jednak wypracował wszystkie 3 gole. Gdyby go więc klasyfikować — trzeba by go postawić tuż za najlepszym z drużyny CDKA Kocetkowem (środek pomocy) i Fedotorem (lewy łącznik). W okresie gdy Bratislava grając pod lekki wiatr w pierwszej połowie zawodów i w chwili gdy prowadząc 3:2, musiała bronić się przed wyrównaniem, widzieliśmy często Kubalę w okolicy własnej bramki, gdzie asekurował najstarszego ze swej drużyny obrońcę Hindulaka.

Pierwsza porażka „Slawii”

Po wygranej nad Spartą na własnym boisku, odniósł Bohemians z kolejną dalsze zwycięstwo, wygrywając w 8 rundzie z niepokonaną dotychczas w mistrzostwie Slawią. Mecz miał bardzo żywy i zarazem dramatyczny przebieg. Po 10 minutach prowadził Bohemians 2:0 i ten wynik utrzymał się do przerwy. Po zmianie stron Slawia wyrównała na 2:2 i wydawało się, że potrafi uratować jeden punkt. W ostatnich minutach meczu Planicky zdobył jednak zwycięską bramkę dla Bohemians, windując w ten sposób swój klub z powrotem na czoło tabeli.

W ogóle, sytuacja w tabeli mistrzostw piłkarskich Czechosłowacji jest nadzwyczaj ciekawa. Z 11 klubów 7, a to: Bohemians, Bratislava, Sparta, Slavia, Zilina, Jednota (Koszyce) i Ostrawa są kandydatami na mistrzów i między nimi jest zaledwie 2 punkty różnicy, natomiast pozostałe 4 kluby, a to Victoria (Pilzno), Cechie Karlin, Trnava i Cieskie Budziejowice, to znów kandydaci do spadku, mający ilość zdobytych punktów (po 5, a jedynie różny stosunek bramkowy).

Również charakterystyczna rzecz, że tylko pierwsze 4 kluby w tabeli mają dodatni stosunek bramkowy — reszta zaś za wyjątkiem Sl. Ostrawy — ma już stosunek bramek przeciw sobie. W ogóle, Sl. Ostrawa zrobiła wielki zawód swoim zwolennikom po zwycięstwie nad mistrzem Związku Radzieckiego nie potrafiła zmoc u siebie ostatniego w tabeli klubu, C. Budziejowice, remisując 2:2, przez co zaprzepaściła szansę wydobicia się

na 5 miejsce w tabeli.

Sparta, która uzyskała najwyższy cyfrowy rezultat zwyciężając Cechie Karlin 6:2, grała ostatnie 20 minut bez bramkarza, gdyż Horak doznał kontuzji, a jego miejsce zajął napastnik Hronek. Bronił on jako „zawodowy” bramkarz i obronił 3 groźne strzały Fikejza, Bilaka i Preisa.

Runda jesienne mistrzostw ligi czeskiej jest już na ukończeniu; pozostały jeszcze do rozegrania następujące spotkania:

Cechie Karlin—Bratislava, Trnava—Bohemians, Victoria (Pilzno)—Sparta, Zilina—Jednota (16. XI).
Sparta—Zilina, Bratislava—Victoria (Pilzno), Bohemians—Cechie Karlin, Sl. Ostrawa—Trnava i C. Budziejowice—Slavia.

W niedzielę 30 listopada rozegrane zostaną 2 zaległe zawody a to: Trnava—Sparta i Slavia—Sl. Ostrawa.

1) Bohemians	8	11	24:20
2) Bratislava	8	10	21:10
3) Sparta	7	10	25:13
4) Slavia	8	10	21:18
5) Zilina	8	9	15:12
6) Jednota (Kosz.)	9	9	17:16
7) Slezka Ostr.	8	9	21:21
8) Victoria (Pil.)	8	5	23:23
9) Cechie Karlin	8	5	18:27
10) Trnava	7	5	12:19
11) C. Budziejowice	9	5	17:36

WALIA—SZKOCJA 2:1

Międzynarodowy mecz piłkarski, rozegrany w Glasgowie zakończył się zwycięstwem Walii 2:1.

Arsenal zwycięża dalej

Arsenal zwycięża dalej. W 15 rundzie pokonał on 2:1 Blackpool i zdobył od 7 meczów po raz pierwszy więcej, aniżeli jedną bramkę. Prawa strona napadu Blackpoolu senna dwójka Mathews—Mortenson, nie potrafiła ani razu zmusić Swindina do kapitulacji; natomiast zwycięzcy zdobyli pierwszą bramkę z rzutu karnego, egzekwowanego z niezawodną pewnością przez Rooke'go, druga zaś bramka była dziełem Ropera. Trzeba przyznać, że Blackpool grał w drugiej części zawodów właściwie w 10-tkę, gdyż Mortensen doznał znerwania mięśni i wtedy „kanonierzy” niechętnie gniotli — co jednak nieprzeszkodziło strzeleniu bramki... przez Blackpool. Strzelcem honorowej bramki dla pokonanych był Mc. Intosh.

Charlton, który przez 6 tygodni z rzędu zwyciężał, przegrał nieoczekiwanie i to w „angielskim stosunku” 0:1, z Blackburn. Mimo, że przeciwników dzieliła przed meczem ołbrzymia rozpiętość w tabeli, gdyż Charlton zajmował 5 pozycję, a Blackburn 19, to jednak gra była równorzędna. Jedyną zaś bramką była dziełem lewego łącznika Langtona, który zrobił sobie taki „solowy raid” przez całe boisko, wyminawszy po drodze 6 przeciwników.

Pełno bramek było natomiast po meczu Huddersfield—Manchester United, zakończonym wynikiem 4:4.

W zespole Manchesteru wyróżnił się Rowley, zdobywca wszystkich 4 bramek.

Bez niespodzianek

12-ta runda mistrzostw figi francuskiej obyla się bez specjalnych niespodzianek. W pięciu na 6 możliwych wypadków wyżej ułożony w tabeli partnerzy odnieśli zwycięstwo nad przeciwnikami, a jedynie St. Etienne „wyłamał się” z ogólnego porządku, remisując z Montpellier, oddalonym od niego o 10 miejsc w tabeli.

Najwyższy cyfrowy rezultat osiągnął Strassburg, gromiąc Cannes 8:2; „krwawe” zwycięstwo outsidera tabeli Sete nad Nancy, nie pomogło zbyt w ele zwycięzcom, którzy nadal muszą zajmować ostatnią pozycję w mistrzowskiej tabeli.

Do czoła tabeli doszedł już Roubaix, zeszłoroczny mistrz ligi i walka o prymat w piłkarstwie francuskim rozegra się pomiędzy tymi trzema zespołami. Na razie na czele znajduje się Lille, który wygrał z trudem z Red Star 2:1, podczas gdy viceleader tabeli Reims o jedną bramkę lepiej pokonał Metz; Sinibaldi był strzelcem wszystkich trzech goli.

Stade Francais mimo nieobecności najlepszego swojego piłkarza Węgra

Ogólne zestawienie wyników 15 rundy było następujące:

Arsenal—Blackpool 2:1, Bolton Wanderers—Sunderland 3:1, Burnley Wolveshampton 1:1, Charlton—Blackburn 0:1, Liverpool—Grimsby Town 3:1, Manchester United—Huddersfield 4:4, Middlesborough—Manchester City 2:1, Portsmouth—Aston Villa 2:4, Preston N. E.—Chelsea 2:0, Sheffield—Derby County 1:2, Stoke City—Everton 1:1.

Tabela po tych wynikach przedstawia się następująco:

1) Arsenal	15	25	28:8
2) Preston N. E.	16	23	25:2
3) Burnley	15	19	17:1
4) Blackpool	15	18	19:1
5) Derby County	16	18	22:1
6) Wolveshampton	15	17	34:27
7) Aston Villa	16	17	23:29
8) Charlton	15	17	26:26
9) Middlesborough	15	16	26:24
10) Everton	16	16	17:19
11) Portsmouth	15	15	21:16
12) Manchester City	16	15	20:18
13) Liverpool	16	15	22:21
14) Chelsea	15	15	20:24
15) Manchester United	15	14	30:23
16) Sheffield	16	14	20:30
17) Huddersfield	16	13	23:24
18) Sunderland	16	13	19:26
19) Blackburn	14	12	21:19
20) Stoke City	16	11	12:24
21) Grimsby Town	16	9	20:24
22) Bolton Wanderers	15	8	14:26

Jak widzimy więc, benjaminkowie ligi angielskiej jak to: Burnley i Manchester City zajmują lepszą pozycję, aniżeli zeszłoroczny mistrz Liverpool.

Nyersa (musiał poddać się dość skomplikowanej operacji), pokonał gładko Rennes 3:0, nie mniej jednak nieobecność Nyersa stawia kapitanowi związku specjalnie trudne zadanie w nadchodzącym meczu międzypaństwowym przeciw Portugalii.

O sytuacji w lidze francuskiej najlepiej mówi niżej załączona tabela:

1) Lille	12	19	29:13
2) Reims	12	18	25:8
3) Roubaix	12	17	27:20
4) St. Etienne	12	16	29:2
5) Marseille	12	16	25:2
6) Racing — Pari	12	15	34:24
7) Nancy	12	14	25:20
8) Strassbourg	12	12	25:18
9) Stade Francais	12	12	23:28
10) Sochaux	12	11	21:20
11) Metz	12	11	22:22
12) Montpellier	12	10	22:21
13) Cannes	12	10	14:23
14) Toulouse	12	9	18:23
15) Rennes	12	9	16:26
16) Ajes	12	7	15:26
17) Red Star	12	6	13:27
18) Sete	12	4	17:48

K. (Sztokholm (16 punktów) Degerfors (15 punktów) G. A. I. S. (13 punktów) itd.

BOLOGNA—SPORTKLUB (Wiedeń) 1:1 (1:0)

Międzynarodowy mecz piłkarski rozegrany w Bolonii zakończył się wynikiem remisowym 1:1.

Hokeiści czescy są w dobrej formie

CZECHOSŁOWACJA — SZWECJA 4:1 (2:0, 2:1, 0:0)

CZECHOSŁOWACJA — SZWECJA 4:0 (0:0, 0:0, 4:0)

Praga (obst. wł.) W piątek i w sobotę rozegrano na stadionie Zimowym w Pradze międzypaństwowe mecze w hokeju: Czechosłowacja—Szwecja. W obu wypadkach zwyciężyli Czesi, demonstrując — jak na początek sezonu — doskonałą formę. Zwłaszcza w spotkaniu sobotnim hokeiści czescy wzniesli się na wyżyny formy i po dwóch bezbramkowych pierwszych tercjach przeszli w 3-iej do generalnego ataku na bramkę Laarsona, który w obu meczach spisywał się świetnie. W ciągu jednej minuty Konopasek dwukrotnie umieścił krążek w siatce Szwedów. Po 15-tu minutach Zabrodsky podwyższył wynik na 3:0, a wreszcie w ostatniej minucie Rozinak ustalił wynik meczu na 4:0.

JAKA BĘDZIE „OBSADA” W TEGOROCZNYM TURNIEJU

O PUCHAR SPENGLERA?

Tradycyjny turniej hokejowy o puchar Spenglera będzie miał w roku bież. zmienioną nieco obsadę. Obok „stałych” uczestników: HC Davos (Szwajcaria) i LTC Praga (w tym roku grać będą: Ractag Club (Paryż), który odniósł niedawno wysokie zwycięstwo 9:1 nad repr. Austrii i HC Milano (Włochy).

Arsenal przegrywa w Paryżu

Tradycyjne coroczne spotkanie piłkarskie pomiędzy leaderem tabeli angielskiej Arsenalem a paryskim Racing-Clubem, rozegrane we wtorek w Paryżu, przyniosło — jak to zresztą oczekiwano, — porażkę Arsenalowi.

„Kanonierzy” londyńscy przegrali 3:4, a miarę nieszczęścia dopełnił fakt, że decydująca bramka była samobójczą i padła ze strzału obrońcy Scotha. Dalsze 3 bramki dla Francuzów zdobyli: Bongiorno, Vaast i Nikolicht — dla Anglików Rooke 2 i Compton.

Chelsea—Antwerpia 3:2 (2:1)

Towarzyski mecz piłkarski pomiędzy londyńską Chelsea a teamem Antwerpii rozegrany w Antwerpii zakończył się porażką miejscowych 2:3 (1:2). Najlepszym graczem na boisku był bramkarz antwerpijczyk Decker, który uchronił swoją drużynę od wysokiej porażki. Bramki dla Chelsea zdobyli Bowle 2 i Machida.

Drobny zwycięża

Podczas gdy hokejowa reprezentacja Czechosłowacji oczekuje z wielką niecierpliwością powrotu Drobnego, który — jest jak wiadomo reprezentacyjnym hokeistą Czechosłowacji, Drobny tymczasem bawi już w Buenos Aires, gdzie wygrał turniej, zwyciężając Pisani'ego 6:1, 6:2 i 6:1.

W MISTRZOSTWACH LIGI SZWEDZKIEJ ukończono rundę jesienną. Kamratema — Norköping wygrywając na obcym terenie 3:2 z Malmö zapewniła sobie tytuł mistrza, podczas gdy mistrzostwo tej rundy zdobywa Malmö (18 punktów) przed Kamratem — Norköping (16 punktów) A. I.

Narciarze zaczynają sezon

Ostatnio odbył się w Krakowie do- roczny walny zjazd delegatów III Krakowskiego Okręgu PZN. Poruszono na nim szereg aktualnych proble- mów i bolączek tej gałęzi sportu na terenie krakowskim. Po odczytaniu sprawozdań ustępującego zarządu i komisji i udzieleniu absolutorium przez aklamacje, wybrano nowy zar- żąd w składzie: prezes dr Fuchsa (TTN), I wiceprezes — mgr Czaczko (Cracovia), II wiceprezes — Ulman (Wisła), sekretarz — Sztolfi (Craco- via), ref. sport. — prof. Korosado- wicz J. (Wisła), ref. turyst. Starzyń- ski A. (KKS Sucha), ref. wyszkole- nia inż. Litwin H. (Skimka), ref. sędz. Dąbrowski K. (Skimka), ref. młodz. — Radwański (HKN), członkowie zarzą- du — Czerw J. (Chelmek), Passela (Dalin Myślenice).

Obecny na zjeździe delegat Zarzą- du Gł. PZN mgr Bojunc, wyraził Za- rządu słowa podziękowania za do- tychczasową działalność i złożył ży- czenia pod adresem nowego Zarządu dalszej owocnej pracy dla dobra i ro- zwoju tak pięknego sportu, przyrze- kając równocześnie pełne poparcie ze strony Zarządu Głównego PZN.

Zjazdowi przewodniczył mgr Czacz- ko.

2. 11. 1947 Polonia (Przemyśl—Cukro-wnia (Przeworsk) 2:2 (2:1) w Prze- myślu.

9. 11. 1947 Polonia (Przemyśl—Cukro-wnia (Przeworsk) 2:3 (1:0) w Prze- myślu.

Przeworska Cukrownia rozegrała po zakończeniu rozgrywek o mistrzostwo 2 spotkania z Polonią prze- myską 2 bm. w Przemyślu i 9 bm. w Przeworsku.

W pierwszym spotkaniu Cukrownia grając na obcym terenie wywalczyła remis. W zawodach rewanżowych w Przeworsku zwyciężyła zastępowe Cukrownia wykazując, że wynik uzy- skany w Przemyślu nie był przypadko- wy. Podkreślić należy, iż Polonia, leader przemyskiej A klasy, grała w pełnym składzie.

*

Nowopowstały OZPR w Przemyślu zorganizował w odbudowanej prze- myskiej hali sportowej pierwsze mie- dzynastowe zawody siatkówki i koszykówki między drużynami Przewor- ska i Przemyśla.

Z reprezentacją Przemyśla spotka- ły się zespoły KS Cukrownia repre- zentująca Przeworsk i tak:

W siatkówce żeńskiej zwyciężył Przemyśl 2:0 (15:10, 15:10). w męskiej zwyciężył zespół Cukrowni, który w sierpniu br. zdobył w Toruniu mistrzostwo na Ogólnopolskich Zawo- dach Cukrowniczych 2:0 (15:7, 15:13), w koszykówce męskiej zwyciężył Przemyśl 31:20.

Zawody te mają b. duże znaczenie propagandowe i przyczynią się nie- wątpliwie do zainteresowania tym pięknym sportem i ożywienia go na tym terenie, tym bardziej, że Zarząd OZPR planuje w najbliższym czasie zorganizowanie rozgrywek o mistrzo- stwo Okręgu.

Stella (Gniezno)—HCP 9:7

Poznań (tel.) Rozegrane w Poznaniu spotkanie z cyklu rozgrywek o drużynowe mistrzostwo okręgu w boksie między HCP i Stella z Gnie- zna, zakończyło się niespodziewaną porażką HCP, który uległ Stelli w stosunku 9:7.

Odpowiedzi redakcji

P. TADEUSZ GRELOWSKI

Adres, o który Pan prosi: Tadeusz Sołtykowski, Bronowice Małe 48. Naszym zdaniem raczej podzięko- wać za rozgłos i... zdobywanie popu- larności.

My nie prowadzimy rubryki „Co się mówi” — gdyż czasem z głosów i od-głosów trudno wyłowić coś kon- kretnego. Do tego trzeba mieć talent.

STAŁY CZYTELNIK STARTU „JA- SKOLD” WRZESZCZ. Pańską prośbę przekazaliśmy do P. Z. P. N-u.

Cracovia — Krakus 6:3 w ping-pongu

W spotkaniu ping-pongowym o mistrzostwo Krakowa, mistrz Kra- kowa Cracovia, pokonała „Krakus” w stos. 6:3.

Wynik oczywiście był z góry przesądzony, ciekawym jednak i niezwykle charakterystycznym jest to, że zawodnik Krakusa Słusar- czyk, pokonał trzech takich zawod- ników Cracovii, jak Dobosza, Zię- bę i Mamczarczyka.

Regulamin konkursu:

„Zgadnij kto wygra”

Pierwszą nagrodę stanowi pół miliona

Dzisiaj umieszczamy 4 kupon stą- lego konkursu „ZGADNIJ KTO WYGRA”.

Konkurs organizuje Polski Komitet Olimpijski. Dochód na FUN- DUSZ OLIMPIJSKI.

REGULAMIN KONKURSU:

Zawody piłkarskie, odbywające się w niedzielę, dnia 23 listopada br., są przedmiotem konkursu

„ZGADNIJ KTO WYGRA”.

1. W umieszczonym poniżej kuponie powinieneś podać przewidywany przez siebie wynik wszystkich 12 spotkań.
2. Na pierwszym miejscu figurują drużyny, na których boisku odbywają się zawody. Jeżeli przewidujesz, że wygra drużyna, figurująca na pierwszym miejscu, oznacz w kolumnie „A” ten wynik cyfrą „1”, jeżeli zaś przewidujesz — remis — to oznacz ten wynik cyfrą „X”. Cyfrą zaś „2” oznacz wygraną drużyny przeciwnej.
3. Do twojej dyspozycji są trzy kolumny A, B, C — każdą z nich możesz wypełnić inaczej, podając trzy różne przewidy- wania wyników..

4. Następnie wpisz czytelnie w odpowiedniej rubryce swoje nazwisko i adres.
5. Wypełniony kupon złoż do czwartku dnia 20 listopada, do godziny 17-ej w jednej z poni- żej podanych firm (kuponów pocztą przesyłać nie wolno).
6. Składając kupon powinieneś

- wykupić odpowiednią ilość znaczków olimpijskich zależnie od ilości wypełnionych kolum- n. Znaczkę tę przechowaj, gdyż są one dowodem złożenia kuponu oraz podstawą do od- bioru nagrody.
7. Po niedzielnych zawodach sprawdź wyniki (publikowane one będą w naszym dzienniku). Jeżeli zgadnieś 12 względnie 11 wymików, zgłoś się do firmy,

- w której złożyłeś kupon, do środy 26 listopada, do godziny 14-ej, podając swoje nazwisko, imię i adres. Po tym terminie nie będą przyjmowane zgłosze- nia ani reklamacje.
8. We czwartek, dnia 27 listopada opublikujemy wysokość nagród pieniężnych oraz podamy numery kuponów, które zdobyły nagrody. Nagrody przesyłane będą za pośrednictwem P.K.O.

Przeglądamy biuletyn z frontu konkursowego

Sportowcy i bywalcy meczowi chlubią się często „znawstwem przedmiotu”, opuszczając boisko po jakimś meczu, słysząc się wo- koło: „no, nie mówiłem, że będzie taki a taki wynik!” i głośnie kon- kluzję: „Trzeba się trochę znać na rzeczy!”

Nie przeczymy, że wielu ludzi zna się istotnie na rzeczy i umie krytycznie ocenić szanse walczą- cych drużyn oraz wyciągnąć stąd wniosek: kto wygra.

Dziwimy się jednak, że ludzie ci nie wyzyskują nadarzających się co tydzień sposobności, aby ze „znajomości przedmiotu” wy- ciągnąć korzyść materialną, zdo- bywając przy tym rozgłos i sławę. Polski Komitet Olimpijski u- kłada bowiem co tydzień listę 24-ch walczących przeciw sobie drużyn i stawia pytanie: „Kto wy- gra?”. Jeśli ktoś zdoła odpowie- dzieć bezbłędnie, wówczas otrzy- muje I-szą nagrodę w kwocie pół miliona złotych”.

W rubrykach kuponu konkur- sowego, drukowanego we wszyst- kich pismach sportowych, oraz w całym szeregu pism codziennych, nie trzeba wcale podawać wyni- ków zawodów, a jedynie ozna- czyć, która z drużyn osiągnie zwy- cięstwo: przyczem drużynie go- spodarzy, figurującej na 1-szym miejscu, oznacza się liczbą „1”, drużynie zaś gości liczbą „2”. — W wypadku przewidywanego re- misu, zamiast „1” lub „2”, wpisuje się „X”.

A więc warunki konkursowe niesłychanie proste, a nagroda ol- brzymia. Jedynym „ciężarem” ja- ki trzeba ponieść, to wykupno znaczka olimpijskiego za zł 20.—.

Na taką „ofiare”, uwzględniw- szyć, że fundusze zebrane tą drogą pójdą na wysłanie polskich spor- towców na igrzyska olimpijskie, każdego chyba stać; — dlatego dziwimy się, że Kraków, chlubiący się nazwą „najlepszego ośrod- ka piłkarskiego” w Polsce, mia- sto 3-ch klubów ekstra-klasy, w których na zawodach piłkarskich zjawia się średnio 20 tys. widzów da się „nabić” pod względem uc- zestniczących w konkursie: War- szawie, Śląskowi, Łodzi i t. d.

Konkurs ten jak już powiedzie- liśmy, jest niesłychanie uprosz- czony i łatwy; aby jednak jesz- cze bardziej ułatwić ludziom ty- powanie wyników i stworzyć im realne szanse pod uzyskanie wy- sokich nagród, omawiamy szcze- gółowo szanse wszystkich wal- czących przeciwników i umiesz-

czamy tabele mistrzowskie okrę- gów, z których pochodzą przeci- wnicy.

Nadto, dla jeszcze lepszego zo- rientowania uczestników konkur- su, w oknie wystawowym jednej z firm, w której składać się będą kupony konkursowe, miano- wicie w F-mie

Aleksander Gramatyka Mały Rynek 7,

podawany będzie od poniedział- ku 17-go bm.:

„BIULETYN KONKURSOWY”.

Polegał on będzie na tym, że na tablicy podawane będą ilości gło- sów, opowiadających się za zwy- cięstwem poszczególnych drużyn.

W ostatnim konkursie np, wszystkie odpowiedzi konkursowe miały w rubryce meczu: Wi- sła—AKS. Jedynekę, to znaczy, typowały zwycięstwo drużyny krakowskiej i jak wiemy już — nie bez słuszności.

Można będzie więc łatwo na podstawie zapodanych w ten sposób ilości głosów, zorientować się co do szans drużyn walczą- cych i ułatwić sobie typowanie wyników.

A zatem od poniedziałku prze- glądamy „biuletyn konkursowy”, w którym zmiany zaznaczane bę- dą co godzinę.

Podajemy jeszcze raz wykaz firm przyjmujących odpowiedzi konkursowe (kupon):

REDAKCJA „START” BASZ- TOWA 15.

SPÓŁDZIELNIA „SPORT” RY- NEK GŁÓWNY 6.

POLSKI ZWIĄZEK TURYSTY- CZNY, SZPITALNA 30.

„TON” TOMASZA 26.

ALEKSANDER GRAMATYKA, MAŁY RYNEK 7.

W Firmach tych są do dyspo- zycji P. T. Uczestników Konkur- su kupony konkursowe.

Tamże szczegółowe informacje i objaśnienia.

Nasze „typy”

Po raz trzeci próbujemy Uczest- nikom konkursu „Zgadnij kto wy- gra” ułatwić zadanie, omawiając szanse walczących drużyn. Musimy przyznać, że zastrzeżenia nasze od- nośnie „okrągłości piłki nożnej”, a stąd zaistnienia każdej niespo- dzianki, znalazły swoje potwierdze- nie zwłaszcza w konkursie ostatnim (Nr. 3). Największy zawód sprawiły tu: Naprzód (Janów) remisując u siebie w Walcowni, oraz b. kandy- daci do klasy Państwowej WMKS (Katowice) i ZZK — ten ostatni zwłaszcza ulegając Zjednoczonym. Również dwucyfrowa kleska SKS-u (W-wa) należała do tyn wyników, z jakimi trudno się było liczyć.

Któż mógł przypuszczać, że leader tabeli (grupa I) Sl. OZPN, mający nad przeciwnikiem aż 7 punktów przewagi, nie potrafi strzelić Wal- cowni ani jednej bramki i stracił pierwszy punkt mistrzowski w dzie- wiątej rundzie, zwyciężywszy dotąd ośmiokrotnie.

Wielu Uczestników konkursu sta- wiało również na Legię w meczu przeciw Widzewowi, biorąc pod w- wagę ostatnie wysokie zwycięstwa drużyny stołecznej nad Tarnovią i Lechią.

Najmniej zawodu sprawiły swym zwolennikom Wisła i Ruch, zwycię- zając przekonująco i... ułatwiając „typowanie” na przyszłość. Spróbujmy więc.

AKS—WARTA. Mimo obcego te- renu drużyna poznańska jest rawnym w tym spotkaniu; „szanse” AKS-u wyraziłbyśmy zaledwie jed- nym „X” w jednej z 3-ch kolumn kuponu — a w pozostałych: „2”.

LEGIA—RUCH. Tu siły są równe. Pewną przewagę Ruchu zniewo- wać może własny teren i gra o wiel- ką stawkę, której nie ma już Ruch, gdyż jest on już definitywnie w Klasie Państwowej. A zatem: „X” wzgl.: „1”.

LECHIA—TARNOVIA. Zwycię- stwo gospodarzy jest prawdopodob- ne, ale dla Tarnovii utrata punktów równałaby się utracie szans na awans. Znając amocję tarnowian, skłonni byśmy wpisać zatem: „X”.

CRACOVIA — GARBARNIA. — Wszystko przemawia za zwycię- gospodarzy. A więc: „1”.

MILICYJNY—POGOŃ. Stawiamy na Pogoń, która mimo obcego te- renu wygrała ostatnio ze Zrywem i posiada za WMKS-em aż 9 punk- tów przewagi. Zatem: „2”.

NAPEZÓD (Lipiny)—AZOTY — Wprawdzie janowski Naprzód spra- wił najprzykrzejszą niespodziankę uczestnikom poprzedniego konkur- su, lecz może jego imiennik przy- wróci wiarę, że „stawić trzeba na tego, co „naprzód”. A więc: „1”.

ŚLĄSK (Świętochów)—CZARNI (Chropaczów). Nasi koledzy redak- cyjni ze Śląska mówią, że tu będzie remis. Wierzmy im i piszemy: „X”.

TUR—ZZK. TUR jest leaderem tabeli łódzkiej i mając przewagę własnego terenu rozprawi się chy- ba z kolejarzami, którzy dotąd nas zawodzili. A więc: „1”.

PTC—CONCORDIA. Concordia. outsider tabeli łódzkiej nie ma za- dnych szans na wygraną w Pabia- nicach. Zatem: „1”.

BZURA (Chodaków)—GROCHÓW (W-wa). Lepsza lokata Bzury i wła- sne boisko przemawiają za Bzurą. A więc także: „1”.

Konkurs „ZGADNIJ KTO WYGRA”								
Kupon Nr. 4. Niedziela 23. listopada 1947.								
KOLUMNA „A”			KOLUMNA „B”			KOLUMNA „C”		
1	X	2	1	X	2	1	X	2
1. A. K. S.—Warta								
2. Legia (Warszawa)—Ruch								
3. Lechia (Gdańsk)—Tarnovia								
4. Cracovia—Garbarnia								
5. Z. Z. K. (Katowice)—Kopalnia (Katowice)								
6. Milicyjni (Katowice)—Pogoń (Katowice)								
7. Naprzód (Lipiny)—Azoty (Chorzów)								
8. Śląsk (Świętochów)—Czarni (Chropaczów)								
9. T. U. R. (Tomaszów)—Z. Z. K. (Łódź)								
10. P. T. C. (Pabianice)—Concordia (Piotrków)								
11. S. K. S. (Warszawa)—Syrena								
12. Bzura (Chodaków)—Grochów (Warszawa)								
20 zł.			20 zł.			20 zł.		

Nazwisko i imię _____ Adres _____

Numer kuponu _____ sprzedano znaczków olimpijskich po 20 zł. _____

(wypełniają punkty sprzedaży znaczków olimpijskich).